

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4021/2023
17.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Гвозден Отовић из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2341/23 од 09.06.2023. године, у седници одржаној 17.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2341/23 од 09.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2341/23 од 09.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7657/21 од 31.01.2023. године ставом I изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете због мање исплаћених плата до двоструког износа плата, за период од 01.01.2016. године до 20.11.2018. године исплати укупан износ од 2.423.812,89 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, у износима и на начин одређен у овом ставу изреке. Ставом II изреке обавезана је тужена да у корист тужиље уплати РФ ПИО доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.01.2016. године до 20.11.2018. године на основицу неисплаћене разлике из става првог изреке ове пресуде према тарифи важећој у моменту уплате доприноса у фонд. Ставом III изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 337.030,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2341/23 од 09.06.2023. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позвајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилца је одговорила на ревизију. Трошкове ревизијског поступка није тражила.

Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата неисплаћених разлика плате о ком праву тужилце и о висини тражене накнаде су судови одлучили применом релевантних одредби материјалног права те су нижестепене одлуке у складу са ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења 21.05.2019. године. Према овом ставу лица, запослени који су пре ступања на рад у Службу за борбу против организованог криминала и Службу за откривање ратних злочина, били радно ангажовани у МУП-у имају право на двоструки износ плате, коју су остварили на пословима и задацима у том министарству, па се на њих има применити одредба члана 3. став 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежним за сузбијање организованог криминала, којом је прописано да запослени у Служби за сузбијање организованог криминала који нема својство овлашћеног службеног лица, има право на плату у двоструком износу плате која се обрачунава и исплаћује запосленом на одговарајућем радном месту у седишту тужене.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана члана 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

3

Тужба ради исплате поднета је 27.02.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 2.423.812,89 динара, те како не прелази динарску противвредност од 40.000 евра Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Илија Зиндовић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић